மன்னின் குரல்
கிரிதரன்

நாவல்
வன்னி மண்
வ.ந. கிரிதரன்

□□□□□□□'(□□□□)□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□: □□□□□□□□□□□, □□□□□□□□□□□□', □□□□□□ □□□□', □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□,□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□'. □□□□□□□□□□□□□□□

□□□□□□□□□□ □□□: □□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□!

இந்தப் பயலினால் ஏற்பட்ட மாக்கியமான மாற்றம், சிலாபம் நீர்க்கொழும்பு பகுதிகளிலிருந்தலெல்லாம் தமிழர்கள் பெருந்தொகையாக வந்து குடியேற தொடங்கிவிட்டார்கள். காட்டை அழிக்கும் வலேயைபை் பயல் ஏற்கனவே சயெ்துவிட்டிருந்தது. குடியேறுவதற்குப் பெரிதும் துணையாக விருந்தது. எங்கள் வீடுகளசை் சுற்றி ஆங்காங்கே குடிசகைள் முளைக்கத் தொடங்கிவிட்டன. அதுவரை காலமும் மனித நடமாட்டம் குன்றித் தனிமயிலிருந்த குருமண் காட்டுப் பிரதசேத்தின் நிலமைை மாறிவிட்டது. புதிய மனிதர்களின் வரவு அப்பகுதிக்குக் கலகலப்பை ஏற்படுத்திவிட்டது. அப்படி வந்தவர்களில் சிலரும் உண்மயைில் கலகலப்பானவர்களாகத்தானிருந்தார்கள். அவர்களில் மாக்கியமானவர் ஆறுமுகம். ஆறுமுகம் குடும்பம் நீர்க்கொழும்புப் பகுதியிலிருந்து வந்திருந்தது. ஆறுமுகத்திற்கு ஐந்து பிள்ளகைள்; இரண்டு பணெ்கள். மூன்று ஆண்கள். மூத்த பணெ்ணதை் தவிர மற்றலெ்லோரும் ஏறத்தாழ எங்கள் வயதை ஒத்தவர்கள். இந்தப் பயலால் வந்த இன்னுமொரு இலாபம் எமக்குப் புதிய நண்பர்கள் கிடதை்தார்கள்.

இதே சமயம் இன்னுமொன்றையும் பயல் ஏற்படுத்தியிருந்தது. சுமணதாஸ் பாசின் குடும்பத்துடனான எங்களது நட்பு மலேும் இறுக இந்தப் பயல் வழிவகுத்திருந்தது. பொங்கல், தீபாவளியனெ்று பண்டிககைள் வந்து விட்டால்.சுமணதாஸ் பாஸ் குடும்பத்தவரும் எங்களுடன் சரேந்து கொண்டாடினார்கள். அவர்களது விசஷே தினங்களில் நாங்களும் பங்கெடுத்துக் கொண்டோம். எங்களது சர்க்கரபை் பொங்கலை அவர்களும் அவர்களது கிரிபத்தை நாங்களும் பகிர்ந்துகொண்டோம். இதற்கிடயைில் எனது புதிய நண்பர்கள் நீர்க்கொழும்பு ஆறுமுகத்தின் பிள்ளகைளின் சகவாசம் என் வாழ்வின் கலகலப்பை அதிகப்படுத்தியது. குமார், பாபு, ஆறுமுகத்தின் பிள்ளகைளில் எங்கள் வயதை ஒத்தவர்கள். இவர்களது கடகை்குட்டி ரவியும் எங்களுடன் வளையை வருவான். கூட இவர்களின் இளையை சகோதரி குந்தவியும் எங்களுடன் அடிக்கடி வருவாள். சுமணதாஸ் பாஸ் ஓய்வாகயிருக்கும் சமயங்களில், சுமணதாஸ் பாஸடன் நாங்களெ்லோரும் காடு மடேலெ்லாம் உடும்பு பிடிக்க, மர அணில் பிடிக்க அலவைோம். கூடவே ரஞ்சிற்றும் வருவான். சுமனதாஸ் பாஸின் நாய் ஜிம்மி உடும்பு பிடிப்பதில் கதைரே்ந்தது. உடும்பு பிடித்ததும் அதனை வடெ்டி அதன் ஈரலை ஜிம்மியின் மூக்கில் சுமணதாஸ் பாஸ் தயே்த்து விடுவார். உடும்பை மோப்பம் பிடிப்பதற்கு உதவியாகயிருக்குமாம். மர அணிலை சுமணதாஸ் பாஸ் பிடிக்கும்போது பார்க்கவணே்டும். ஏதாவது மர அணிலை மரமொன்றில் கண்டுவிட்டால், முதலில் ரஞ்சிற் அம்மரத்தில் ஏறி மர அணிலை ஏதாவது ஓரு கொப்பும் பக்கமாகக் கலபை்பான். இறுதியில் ரஞ்சிற் அருகில் நெருங்கியதும் பீதியுடன் நிற்கும் மர அணில் தப்புவதற்காக வளெியே பாயும் அவ்வளவுதான். அதன் வாழ்வு. பாயும் அணில் சுமணதாஸ் பாஸிடமிருந்து அல்லது ஜிம்மியிடமிருந்து தப்புதனெ்பது அரிதான நிகழ்வு. மரஅணில் பாய்ந்த மறுகணமே வதை்திருக்கும் தடியால் சுமணதாஸ் பாஸ் ஓரு போடு போட்டுவிடுவார். அவ்வளவுதான் அணில் மண்டயைபை் போட்டுவிடும். உடனே அணிலை எடுத்து உடும்பு பிழிவதுபோல் சுமணதாஸ் பாஸ் பிழிவார். அவ்விதம் பிழியாது விட்டால் அணிலில் இறசை்சி இறுக்கமாகிச் சுவயைற்றுப்போய்விடுமாம்.

ஆனால் நான் அணில் இறசை்சி சாப்பிடுவதயேில்லை. சிறுவயதிலிருந்தே அணிலனெ்றால் எனக்கு ஓருவித அனுதாபம். சிவபெருமானால் மனன்று கூறிகள் வகைக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்து அணில்களுடனான தொடர்பால் உண்டான விளைவாகயிருக்கலாம். அதற்காக அணில் வடேட்டயை வடேிக்கை பார்க்காமலும் இருக்க மாடிவதில்லை. ஓருவித ஆர்வத்துடன் அனுதாபத்துடன் மரஅணில் வடேட்டயைப் பார்ப்பது வழக்கம். ஆனால் இந்த மர அணல்களிற்கு முதுகில் மனன்று கூறிகளில்லை. கனடியன் கறுப்பு அணில்களைப்போல் பருமனாக பூஸ்பூஸ்சனெ்று பார்க்கத்தரியும். ஆனால் கனடியன் அணில்களைப்போல் நிறம் கறுப்பு அல்ல. மணண்ிறம். இப்பதான் ஞாபகம் வருகிறது. கனடியன் அணில்களிற்கு ஏன் முதுகில் மனன்று கோடுகளில்லை என்பதற்கு நணப்பரொருவர் விளக்கம் கறினார். கனடியன் அணிகல்கள் கிறிஸ்துவ அணில்கள். அதனால் சிவபெருமான் இரங்கிக் கூறி வகைக்கவில்லை. ஆனால் கூடிப்பதற்கு இளநீ ர் கொடுத்த யாழ்ப்பாண அணில்கள் சுவை அணில்களாம். அதனால்தான் சிவபெருமான் இரங்கி மனன்று கூறிவதை்தாராம். அப்படியானால் அந்த மரஅணில்களிற்கு ஏன் முதுகில் கூறிகளில்லை. ஆக நணப்பர் வடேிக்கைக்காகத்தான் கறினாலும் என்னால் அதனை ஏற்க முடியவில்லை?

சுமணதாஸ் பாஸ் சிலசமயம் நீ ர்க்காகங்களைப் பிடிப்பதும் வழக்கம். பொதுவாக நீ ர்க்காகத்தசை் சுட்டுத்தான் பிடிப்பது வழக்கம். ஆனால் சுமணதாஸ் பாஸ் சுட்டுப் பிடிப்பதில்லை. அடித்துத்தான் பிடிப்பது வழக்கம். இதற்காக அவர் பாவிப்பது கவண். சுமணதாஸ் பாஸ் வதை்த கூறி தப்பாது அடிபட்டு விழுந்துவிடும். நீ ர்க்காகத்தை நீ ந்திச்சனெ்று பிடித்துவிடுவார். சிலசமயங்களில், சுமனதாஸ் பாஸ் பிஸியாயிருக்கும் சமயங்களில் நானும் தம்பியும், குமார் பாபு கடகைக்கூட்டி ரவி, குந்தவி எல்லோரும் வடேட்டகைக்குக் கிளம்புவோம்.

இவ்விதம் வடேட்டகைக்குப்போகும்போது நாங்கள் பாவிப்பது கவண் தான். குமார் 'கடெ்டர்போல்' சயெ்வதில் வலு சமர்த்தன். சரியான மரக்கொப்பதை்தடேி எடுத்து, 'றப்பரன்'யும், மிருகத்தோலையும் பாவித்து அழகாக ஓவ்வொருவருக்கும் ஓரு 'கடெ்டர்போல்' சயெ்து தருவான். கூறிவதை்து அடிப்பதிலும் அவன் விண்ணன்தான். இவனிடம் ஓரு மூட நம்பிக்கை இருந்தது. ஓவ்வொரு முறையும் வடேட்டகைக்குப்போகும்போதும் வலேியில் ஓணானதை் தடேுவான். தனெ்படும் ஓணானின் கதி அவ்வளவுதான். ஓணானை அடித்து அதன் இரத்தத்தை கடெ்டர்போலில் கல்லை வதை்து அடிக்கப்பாவிக்கும் மிருகத்தோலில் இலசோகப்பூசி விடுவான். அவ்விதம் சயெ்வது சலெ்லும் வடேட்டகைக்கு அதிஷ்டத்ததை் தருமனெ்பது அவனது நம்பிக்கை. இவ்விதம் எத்தனை தடவகைள் எத்தனை உயிர்களை அந்த வயதில் கொனெ்று குவித்திருப்போம். இனெ்று நினைக்கும்போதும் சிலவளேை மனதிற்கு வதேனயைதை்தரும் நினைவுகள் அவை. அனெ்று கொனெ்று குவித்த அப்பாவி உயிர்களை எணண்ி நான் இனெ்றும் கவலபை்படுவதுணண்டு. கடேப்பதற்குப் பதை்தியக்காரத்தனமாக இருக்கிறதா? இருக்கும், ஆனால் உணண்மை. மகாத்மா காந்திக்குத்தான் இதுபோனெ்ற கனவுகள் வரும் எனப்பதில்லை. எனக்கும் அத்தகயை கனவுகள் அடிக்கடி வருவதுணண்டு. அத்தகயை கனவுகளில் அனெ்று நாங்கள் கொனெ்று குவித்த ஓணானெ்கள்,

காடகைள், கவுதாரிகள், நீ ர்க்காகங்களெல்லாம் ஒன்று திரண்டு வந்து நீ தி கடேபது பேன்ற காட்சிகள் அடிக்கடி தேன்றத்தான் சயெ்கின்றன. இப்படித்தான் ஓரு கனவில் ஓரு ஓணானெொன்று மனித உடம்பும் ஓணான் தலயுைமானதெொரு தேறற்றத்தில் வந்து உணவு தடே வந்த இடத்தில் அநியாயமாக என்னகை் கெொல்வதற்கு உடந்தயாகவிருந்து விட்டாயடா படுபாவி என் கூடும்பத்தின் கதி என்னவேோ? நல்லாயிருப்பியா என்று சாபம் பேோட்டது. இன்னுமெொன்றில் அதவேிதமாக நீ ர்க்காகமெொன்று வந்து என் கழுந்தகைளிற்கு உணவு தடேி எடுப்பதற்காக வந்த வழியில் என் உயிரை அநியாயமாகப் பறித்து விட்டாயடா அரக்கனே. என் கழுந்தகைள் என்னகை் காணாமல் எவ்வளவு தரம் தடுியாய்த் துடிதுடித்திருப்பார்களோ? என்று பிரலாபித்துக்கெொண்டது. இத்தகயை கனவுகள் சில சமயம் என்னதை் திக்கும்மாக்காட வதை்தன. நடந்த பாவங்கள் நடந்தவை தானே. பேோன உயிர்கள் திரும்பி வரவா பேோகின்றன. அந்த அப்பாவி உயிர்களின் அழுககை்கும், துயரத்திற்கும்ரிய காரணங்களின் நியாயத்தை மறுக்கமுடியுமா என்ன? நடந்த சயெல்களிற்கு நான் உடந்தயாயிருந்து விட்டிருக்கின்றனே். சில சமயம் அச்சயெல்களை நானே பேரிந்துமிருக்கின்றனே். அந்த அப்பாவி உயிர்கள் என்மலே் சுமத்தும் கூற்றத்திலிருந்து விலகித் தப்பியேோட நான் விரும்பவில்லை. அதற்கான மழுப் பெொறுப்பயைும் நான் ஏற்கச் சித்தமாகவிருக்கின்றனே். ஆன்மீ கவாதிகள் கூறுவதுபேோல், நரகம் அல்லது செொர்க்கமனென்று இருந்தால்கூட நரகத்திற்குச் சனென்றாவது என் பாவங்களிற்கான் தண்டனயைை ஏற்று அவர்கள் கூறுவது பேோல் மலேும் பல பிறப்புகளிலிருக்கும் பட்சத்தில் அப்பிறப்புகளிலாவது சுதந்திகரிக்கப்பட்டு வந்து பிறக்க விரும்புகின்றனே்.

இப்பேோதலெல்லாம் நான் வடே்டயை விரும்புவதில்லை. உண்மயில் அன்றுகூட வடே்டயால் விளைந்த இன்பத்தை விட, காடுமடேலெல்லாம் அலவைதால், இயற்கயின் வனப்பால் விளைந்த இன்பம்தான் அதிகமாகயிருந்தது. இயற்கயை இரசிப்பதிலிருக்கும் இன்பம் இயற்கயை அழிப்பதில் வருவதில்லதைான். இயற்கயை இரசித்து, இயற்கயை விளங்கி, இயற்கயுைடனெொத்து வாழும் வாழ்க்கதைான் மனிதப் பிறப்பின் உண்மயான வாழ்வின் நேோக்கமேோ என்று கூடச் சிலவளேை நான் எண்ணுவதுண்டு.

இவ்விதம் வடே்டை வடே்டயைனென்று காடுமடேலெல்லாம் அலைந்து திரியும்பேோது கூழாம் பழங்கள், வீ ரை, பாலபை்பழங்களையும் பறித்து வயிறு பூடகை்கத் தின்பேோம். இதே சமயம் பாடசாலை வாழ்க்கயையும் சுவாரஸ்யம் நிரம்பியதாகத் தான் சனென்று கெொண்டிருந்தது. எங்கள் வகுப்பு மாணவர்களைை் பெொறுத்த அளவில் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிந்திருந்தேோம். எம்.ஜி.ஆர். கட்சி, சிவாஜி கட்சி அந்தச் சமயத்தில் தான் நகரில் எம்.ஜி.ஆரின் 'எங்க வீ ட்டுப் பிள்ளை'யும், சிவாஜியின் 'திருவிளையாடலும் ஓடிக்கெொண்டிருந்தன. எங்களிற்கு வயசு பத்துதான். நடிகர்களின் ஆதிக்கம் அந்த வயசிலயேே எங்களை ஆட்கெொண்டிருந்தது. எம்.ஜி.ஆர் கட்சிக்குத்தான் மாணவர்கள் அதிகம். இரு பிரிவுகளாகப் பிரிந்து உதபைந்தாட்டம் விளையாடுவேோம். வறெ்றி எப்பேோதும் எம்.ஜி.ஆர். கட்சிக்குத்தான். பாடசாலகை்கு அருகிலிருந்த காட்டினில் ஓய்வுநரேங்களில் கள்ளன் பெொலிஸ் விளையாட்டு விளையாடுவேோம். கள்ளனாக விளையாடும் பேோதும் எம்.ஜி.ஆர் கட்சிக்குத்தான் வறெ்றி, பெொலிஸாக விளையாடும்பேோதும் வறெ்றி எம்.ஜி.ஆர் கட்சிக்குத்தான். சிவாஜி கட்சியினர் கட்டும் வீ டுகளை எம்.ஜி.ஆர் கட்சியினர் இலகுவாகக் கண்டுபிடித்து அழித்து விடுவார்கள். எம்.ஜி.ஆர். கட்சியினர் கட்டும் வீ டுகளை சிவாஜி கட்சியினரால் கண்டு பிடிக்க முடிவதில்லை. காரணம் எம்.ஜி.ஆர். கட்சியினர் மரங்களில் வீ டனென்று தரியாதவகயைில் வீ டுகளகை் கட்டிவிட்டு, கீ ழே வீ டு தடேி அலையும் சிவாஜி கட்சியினரை வடேிக்கை பார்த்துக் கெொண்டிருப்பார்கள். இதில் அடியனே் எந்தக் கட்சியினசை்

சரேந்தவனனென்றான் நினைக்கிறீ ர்கள். சிவாஜி கடன்சியனென்றான் நீ ங்கள் நினைக்காவிட்டால் உங்கள் ஊகம் சரியானதுதான்.

எங்கள் பாடசாலைக்கு அருகிலிருந்த கிணறொன்றில் சிலவளேகைளில் தண்ணிர் அள்ளுவதற்காக சிலசமயம் ம□டப்படாத சிறிய ஆர்மட் காரில் சிங்கள ராணுவச் சிப்பாய்கள் வருவார்கள். எங்களுடன் விளையாட்டாகக் கததைத்துச் சலெவார்கள். சிலவளேகைளில் இனிப்புகள் கொண்டுவந்து தருவார்கள். கதகைக்கும் பொழுது அவர்களின் தமிழில் மழலை மிதக்கும். அப்பொழுது நாங்கள் எங்களிற்குள் வடேிக்கயாகக் கததைத்துக் கொள்வோம். தடியன்கள் தின்று தின்றுவிட்டு வலேையில்லாமல் இருக்கிறான்களனென்று. ஆனாலும் விரவைிலயேே எங்கள் சிந்தனை பிழயைனென்பதை உணர்ந்து கொள்ள வதைத்தது 71ம் ஆண்டு சகேுவரோ பூரட்சி என்று க□றப்பட்ட சிங்கள இளஞெரின் பூரட்சி. அதன்பின் தமிழ் மக்கள் மீ தான ஆயுதப்படகைளின் அடக்குமுறகைளும், வடெிதத்தழெுந்த தமிழர்களின் போர்க் கூரலும் நிலமையை மறுத்தாகவே மாற்றி வதைத்துவிட்டன.

இன்னுமொரு விடயம் எங்கள் பாடசாலைக்கு அருகிலிருந்த பூதத்விகாரை. ஓய்வு நரேங்களிலலெல்லாம் பூதத்விகாரகைக்கு அருகிலிருந்த க□ழாம்பழ மரத்தில் பழங்கள் பறிக்கச் சலெவோம். அவ்விதம் சலெல்லும்போது விகாரயைினுள் ஆழ்ந்த சயனத்திலிருக்கும் பிரமாண்டமான பூதத்தர் சிலயைினபை்பார்த்து வியப்பதுண்டு. பூதத்த விகாரகைக்குப் பொறுப்பான பிக்கு எங்களுடன் தமிழில் கனிவாகப்பசேுவார். ஆனால் இன்று நிலமைை மாறிவிட்டது. ஓருகாலத்தில் அமதைி தவழ்ந்த மண் இன்று யுத்த ப□மியாக மாறிவிட்டது. மக்களிற்கிடயைில் நிலவிய அந்நியோன்யம் சிதநை்துவிட்டது. பிரிவுகள் வரே□ன்றி விட்டன. அமதைி கூலநை்தே போய்விட்டது. தி.மு.க.வினரின் கூறிப்பாகக் கருணாநிதியின் பாஷையில் க□றப்போனால் எல்லமைண் இன்று தொல்லமை மண்ணாக உருமாறிவிட்டது.

□□□□□□□□□□□ □□□: □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□, □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□...

[redacted]

[redacted]

[redacted]